

Landing, ikke maatte bebygges i større Højder end 25 m; men Luftfartseksperterne baade herhjemme og i Udlandet var enige om Nødvendigheden af at udstrække Reguleringen af Byggehøjderne til ogsaa at omfatte de Ejendomme, som laa saa langt væk fra Lufthavnen, at det var tilladeligt at bebygge dem i større Højder end 25 m, men som dog laa inden for det Omraade, i hvilket Flyvemaskinerne var begyndt at søge ned i lavere Højder med Henblik paa Landing paa Lufthavnen.

I Oktober 1942 nedsatte Ministeriet et Udvalg, som skulde undersøge Spørgsmaalet om, hvorledes man bedst kunde gennemføre en Sikring af Indflyvninger specielt paa disse fjernere beliggende Arealer med Byggehøjder paa over 25 m. Udvalget afgav under 15. Maj 1943 Betænkning. Der gøres heri Rede for Udvalgets Undersøgelser, som har vist, at man i en Række udenlandske Lovgivninger har gennemført Sikringen af Indflyvningen til Dels uden at yde Erstatning, og Udvalget har i Betænkningen paapeget, at der paa en Række andre Omraader efter dansk Ret fastsættes almindelige Indskrænkninger i den private Ejendomsret uden Erstatning, f. Eks. efter Vandforsyningsloven med Hensyn til Retten til at indvinde Grundvand, efter Byggelovloven, Byplansloven og Naturfredningsloven med Hensyn til Lodsejernes Ret til i forskellige Henseender at bebygge eller paa anden Maade udnytte deres Ejendomme og ved Undergrundsløven i Henseende til Lodsejernes Ret til Udnyttelse af geologiske Forekomster under deres Ejendomme. Under Hensyn hertil har Udvalget ment, at det maa være tilladeligt ogsaa at *indskrænke Lodsejernes Raadighedsret over Luftrummet* over deres Ejendomme i det Omfang, som Hensynet til Flyvningens Sikkerhed gør det nødvendigt. *Grænsen for, om der skal ydes Erstatning* for Raadighedsindskrænkningen, bør dog naturligvis sættes ved en saadan Højde, at der normalt ikke lægges Lodsejerne Vanskeligheder i Vejen for at udnytte deres Ejendomme ved Bebyggelse i Overensstemmelse med almindelig Byggeskik.

Det af Ministeren for offentlige Arbejder fremsatte Lovforslag, der vedtoges uændret og enstemmigt af begge Ting, byggede i det væsentlige paa et af Udvalget udarbejdet Udkast.

Hvad Loven gaar ud paa, er i Hovedsagen følgende:

I §§ 1 og 2 fastsættes, at Indflyvningen til offentlige Lufthavne og Landingspladser skal sikres overensstemmende med en af Ministeren for offentlige Arbejder godkendt Plan, der angiver Højdebegrænsningen for Arealer, beliggende paa Indflyvningsområdet. Derefter fastslaas det i §§ 3—5, at Højdeservitutterne kun behøver at paalægges ved Ekspro-